

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-100-03

Druk nr 1777
Warszawa, 10 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787 oraz z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052) art. 139 otrzymuje brzmienie:

„Art. 139. § 1. Nadzór merytoryczny nad aplikacją sądową sprawuje Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Aplikację sądową prowadzą prezesi sądów apelacyjnych.

§ 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, wyznacza sądy apelacyjne, w których prezesi prowadzą zajęcia seminaryjne, i określa obszary apelacji objęte tymi zajęciami.

§ 4. Minister Sprawiedliwości może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, w drodze zarządzenia, powierzyć prezesowi sądu okręgowego prowadzenie zajęć seminaryjnych dla części obszaru apelacji, obejmującej jeden lub więcej okręgów sądowych.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2004 r.

UZASADNIENIE

Zmiany w rozdziale 2 (Aplikacja sądowa) ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 i Nr 154, poz. 1787 oraz z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052) są wynikiem realizacji zadań wynikających z Planu działania w sprawie wzmocnienia administracji i sądownictwa w Polsce, opracowanego przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej we współpracy z Komisją Europejską i przyjętego przez Radę Ministrów dnia 16 kwietnia 2002 r. Zadania te dotyczą poprawy systemu szkolenia wstępnego kadr wymiaru sprawiedliwości przez jego centralizację i ujednoczenie kryteriów naboru.

System prowadzenia aplikacji sądowej w wielu ośrodkach szkolenia był przedmiotem krytyki Komisji Europejskiej w Raportach Okresowych. Komisja oceniała go jako mało efektywny i wpływający m.in. na niewydolność polskiego wymiaru sprawiedliwości.

Nowelizacja art. 139 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych ma zatem służyć poprawie funkcjonowania tego systemu. Jednym ze sposobów kontrolowania – a przez to podniesienia poziomu merytorycznego i scentralizowania systemu – prowadzenia aplikacji w wielu ośrodkach jest powierzenie nadzoru merytorycznego nad tą aplikacją Ministrowi Sprawiedliwości.

Łączne stosowanie projektowanego przepisu wraz z odpowiednią regulacją, zawartą w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2002 r. w sprawie aplikacji sądowej i prokuratorskiej (Dz. U. Nr 154, poz. 1283), dotyczącą zatwierdzania przez Ministra Sprawiedliwości szczegółowych programów szkolenia aplikantów, a także, w razie potrzeby, stosowne lustracje ośrodków, pozwolą na rzeczywistą kontrolę sposobu prowadzenia aplikacji i jej ujednoczenie – pomimo prowadzenia w wielu ośrodkach. Pozwoli to uniknąć dalszych krytycznych uwag Komisji Europejskiej, że aplikacja jest zdecentralizowana i w efekcie standardy przygotowania kandydatów na

stanowiska sędziowskie są różne w poszczególnych okręgach apelacji. Do tej pory bowiem prezesi sądów apelacyjnych zatwierdzali do realizacji programu szkolenia aplikantów, przyjmując różne zasady i normy w tym zakresie.

Z nadzorem merytorycznym Ministra Sprawiedliwości integralnie jest związana sprawa usytuowania i liczba ośrodków szkolenia aplikantów. W obecnym stanie prawnym, ośrodki tworzą i znoszą prezesi sądów apelacyjnych, co doprowadziło do powstania ponad 20 ośrodków, choć w zasadzie zajęcia seminaryjne powinny być prowadzone w 10 sądach apelacyjnych. Przeniesienie kompetencji w tym zakresie na Ministra Sprawiedliwości służy zatem również realizacji wskazanych celów.

Projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Krajową Radę Sądownictwa.

Wejście w życie projektowanych przepisów nie wywoła skutków społecznych, w szczególności mających wpływ na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny. Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 2036 /03/DPE/dj

Warszawa, 30.06.2003 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (RM-10-100-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Sadowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

z ur. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2003-07-01

dn.